

Rozhlédni se kolem sebe

Příroda v bezdružickém okolí

My žáci ZŠ Bezručice jsme se vydali společně s paní učitelkou si prohlédnout naše okolí. Objevili jsme spoustu zajímavých míst s krásnou přírodou. Fotili a povídali jsme si o stromech, které se nám zdály něčím zvláštní. Například svojí krásou, velikostí nebo barvou. Na některých místech jsme si bohužel všimli, že někteří lidé se k naší přírodě nechovají zrovna ohleduplně. Přesvědčili jsme se o tom, když v lese místo mechu se objevovaly různé papíry, nejen plastové, ale i skleněné láhve. Přesto všechno víme, že stromy jsou nesmírně důležité jak pro lidi tak pro zvířata. Některé stromy dávají zvířátkům potravu, vyrábí kyslík. Používáme je i k výrobě léků a různých látek, papírů. Ze stromů získáváme dřevo, které dále zpracováváme.

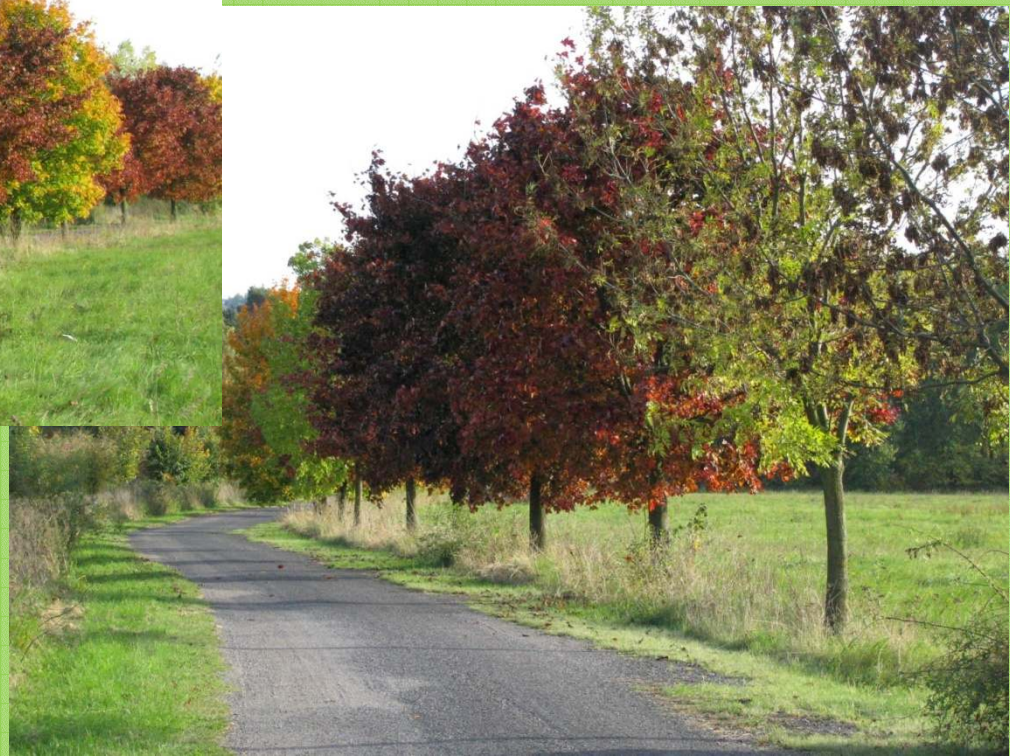

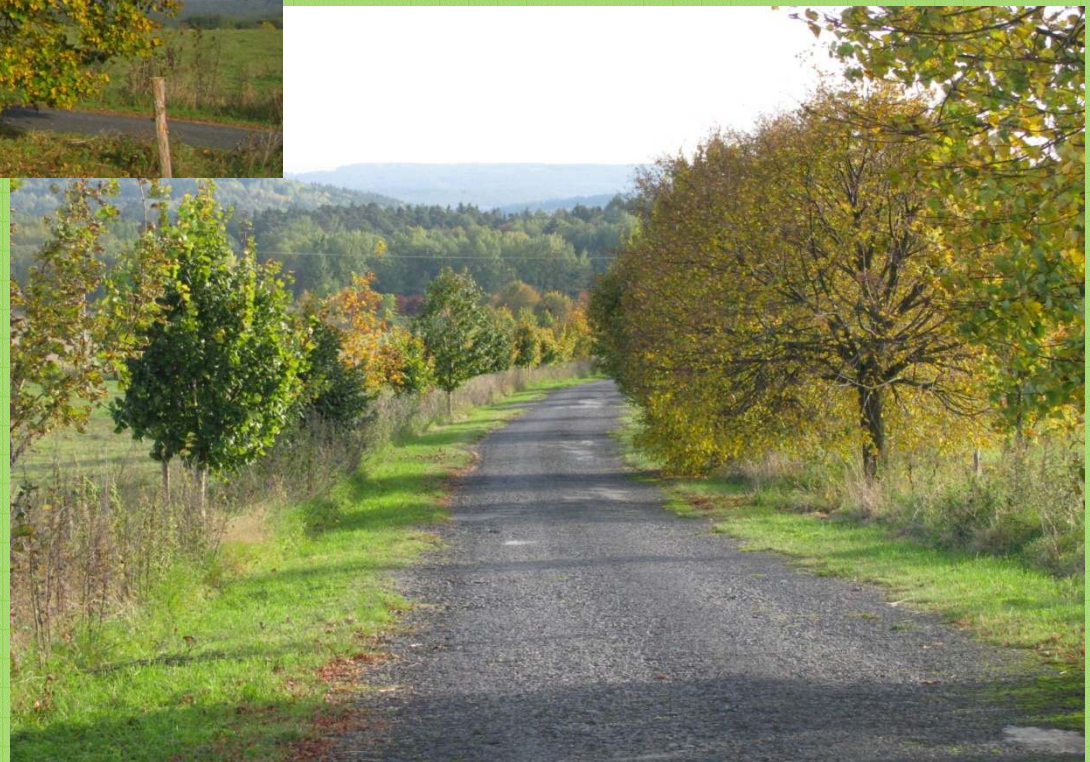
Zakreslené stromy v okolí Bezručic

- 1- Stromová alej
- 2- Dvoubarevný javor
- 3- Zeleň u hřbitova
- 4- Oblast Špičáku

1) Bezručická alej - rozléhá se mezi Starými Lázněmi a Bezručicemi. Alej vysázeli žáci zdejší školy v letech 1987, 1988 a 1995.

2) Dvoubarevný javor

léto

podzim

3) Zeleň v Bezručicích

4) Cesta na Špičák

4. Oblast Špičáku - i na špičáku můžeme najít neobvyklé stromy

My u pokroucené borovice

I tady byly nedávno stromy

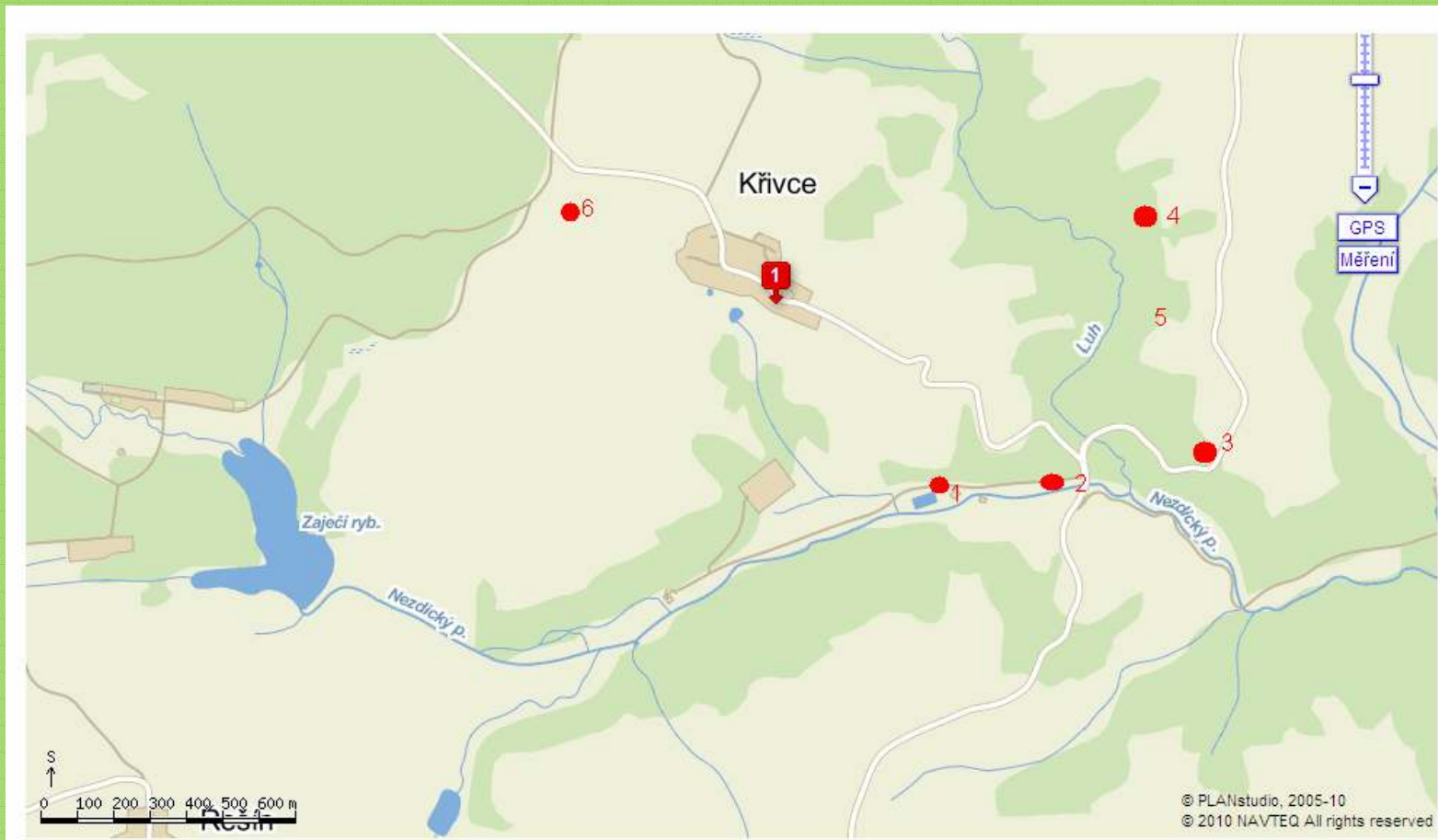
Přírodní prolézačka

Pohled k nebi

Zakreslené stromy v okolí Křivců.

1. Tři smrky u koupaliště
2. Buk v blízkosti nezdíckého potoka
3. Zajímavý strom ve tvaru prdelky
4. Památný smrk
5. Zajímavá cesta k památnému smrku
6. Buk na louce za Křivcema

Smrky u koupaliště

a na Špičáku

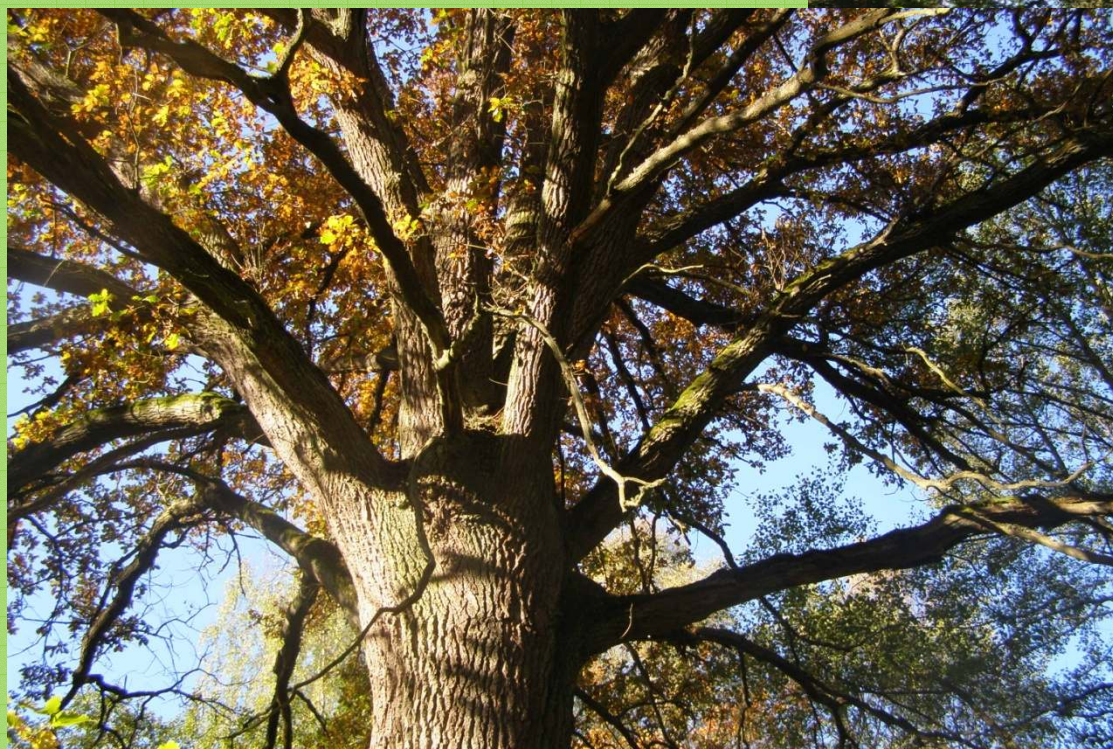
Smrk - naše domácí dřevina, štíhlého, pravidelného vzrůstu a přeslenovitého větvení. Kůra je v mládí hladká, červenohnědá, bohatá na tříslo, později přechází v šupinatou borku. Pupeny jsou kulovité, hnědožluté. Jehlice jsou špičaté, tuhé, po opadnutí po nich zůstává na větéevce jehlicovitý polštářek.

Smrk ztepilý je dřevinou s rozsáhlým areálem výskytu, zabírající takřka celou

Evropu. Výškově je optimum jeho výskytu obyčejně nad 1000 m.n.m.

Kořenovým systémem zasahuje do hloubky asi 60 cm. Nejlépe se smrku daří na svěžích písčitohlinitých půdách i na těžších pískách, jsou-li dostatečně vlhké. U nás probíhá hranice smrku v Krušných horách v 950 m, na Šumavě ve 1490 m a v Krkonoších ve 1250 m. V nižším pásmu roste smrk ve společnosti jedle a buku. Dřevo smrku má nejširší upotřebení, používá se v podzemním, vodním i důlním stavitelství, v truhlářství, při výrobě dýh, překližek, hraček, dřevěné vlny a celulózy. Kůra se zužitkovává na tříslovinu a vydělávání kůže.

2) Dub u Nezdického potoka

4. Cesta k památnému smrku

3) Památný smrk u potoka Luh

I to je k vidění

6) Buk na louce za Křivcema

Buk -je jednou z našich nejrozšířenějších dřevin. Má stromovitý vzrůst. Kůra v mládí šedohnědá, později bělošedá, zůstává trvale hladká. Dorůstá výšky kolem 45 m a to ve věku asi 100 let. Dožívá se i 500 let. Do věku 10 let má sklony ke křovitému růstu i k tvorbě vidlic.

Je rozšířen v celé střední a jižní Evropě a všeobecně se řadí k dřevinám středních výšek (u nás do 800 m.n.m.). má tendenci tvořit bukové monokultury. U buku existuje mnoho ekologických a morfologických forem.

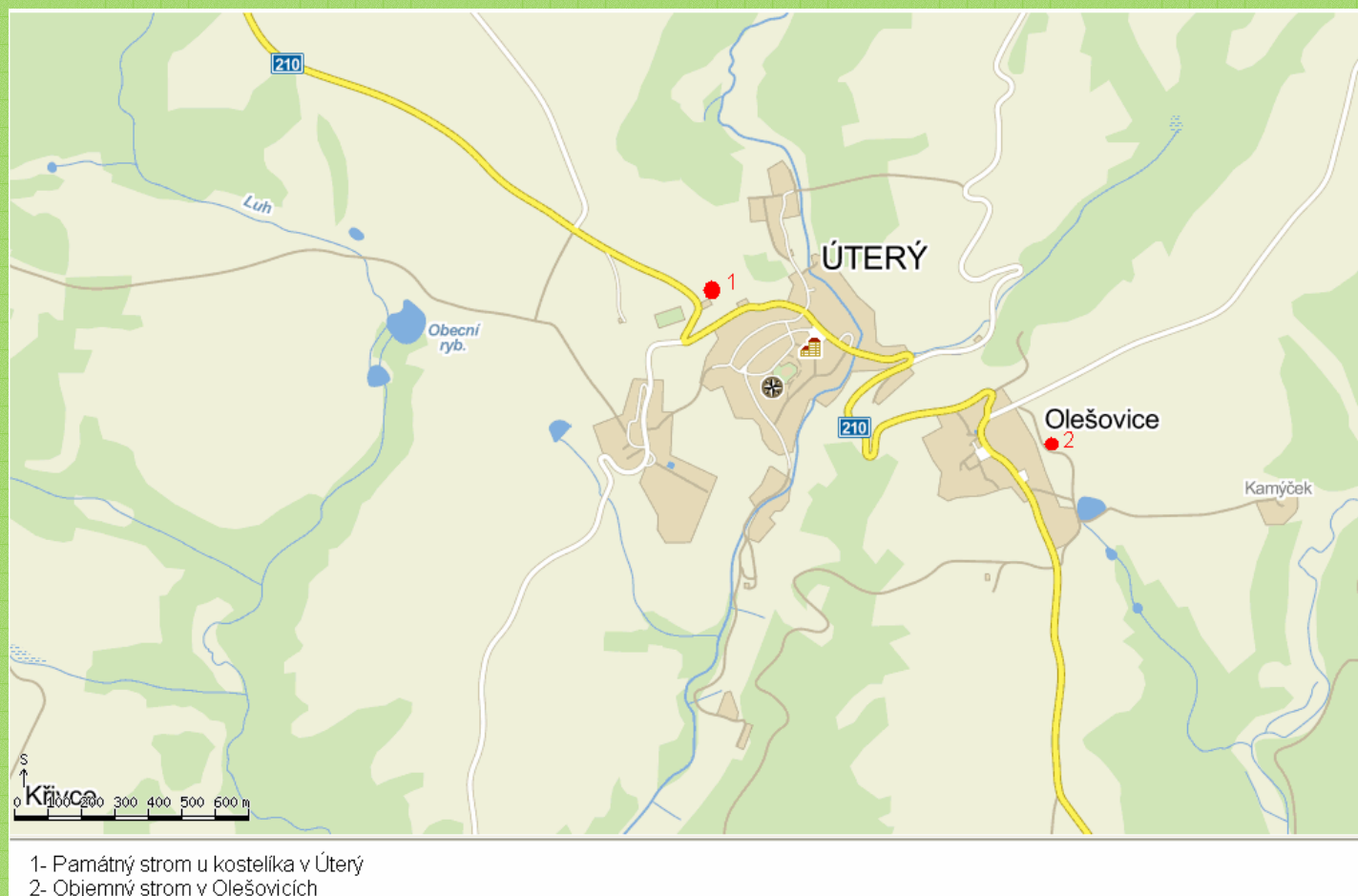
Buk je nejstinnější listnatou dřevinou. vyhovují mu proto expozice severní a severozápadní s větší půdní vlhkostí. Vnitrozemské oblasti chudé na srážky mu nevyhovují, chybí proto např. v Maďarsku. Trpí pozdními mrazy a na náhle osluněných stěnách korní spálou. Půdy žádá minerálně bohaté, nevyžaduje však velké množství vápníku (příliš vápenaté půdy mu však nevadí). Nesnáší jíly a zmokřelé půdy, neroste na písčích. Je velmi citlivý na kouřové plyny a zejména na smog.

Dřevo je roztroušeně pórovité, lesklé, velmi tvrdé a těžké, bez barevného jádra, tvoří však často jádro nepravé. Buk je jednou z našich nejpevnějších dřevin.

Výborně je ohýbá a dobře štípe. Trvanlivost buku je ale malá a jeho neodolnost vůči dřevokazným houbám je jeho největší nevýhodou. Naproti tomu se ale výborně dá impregnovat. Značně sesychá. Dobře se leští, moří a lepí. Má nevýraznou kresbu. velmi dobře se soustruží.

Z bukového dřeva se vyrábějí především dýhy, nábytek (zejména ohýbaný), k výrobě drobného domácího zboží, k výrobě octa, je základním dřevem pro výrobu dřevného lihu. Až donedávna byl nejvíce používán jako nejdůležitější dřevina k výrobě pražců.

Zakreslené stromy v okolí Úterý

1) Památná lípa u kostelíka v Úterý

Lípa malilostá dosahuje výšky 36m a její obvod je 520cm. Je chráněna od roku 2001.

Objemný buk v Olešovicích

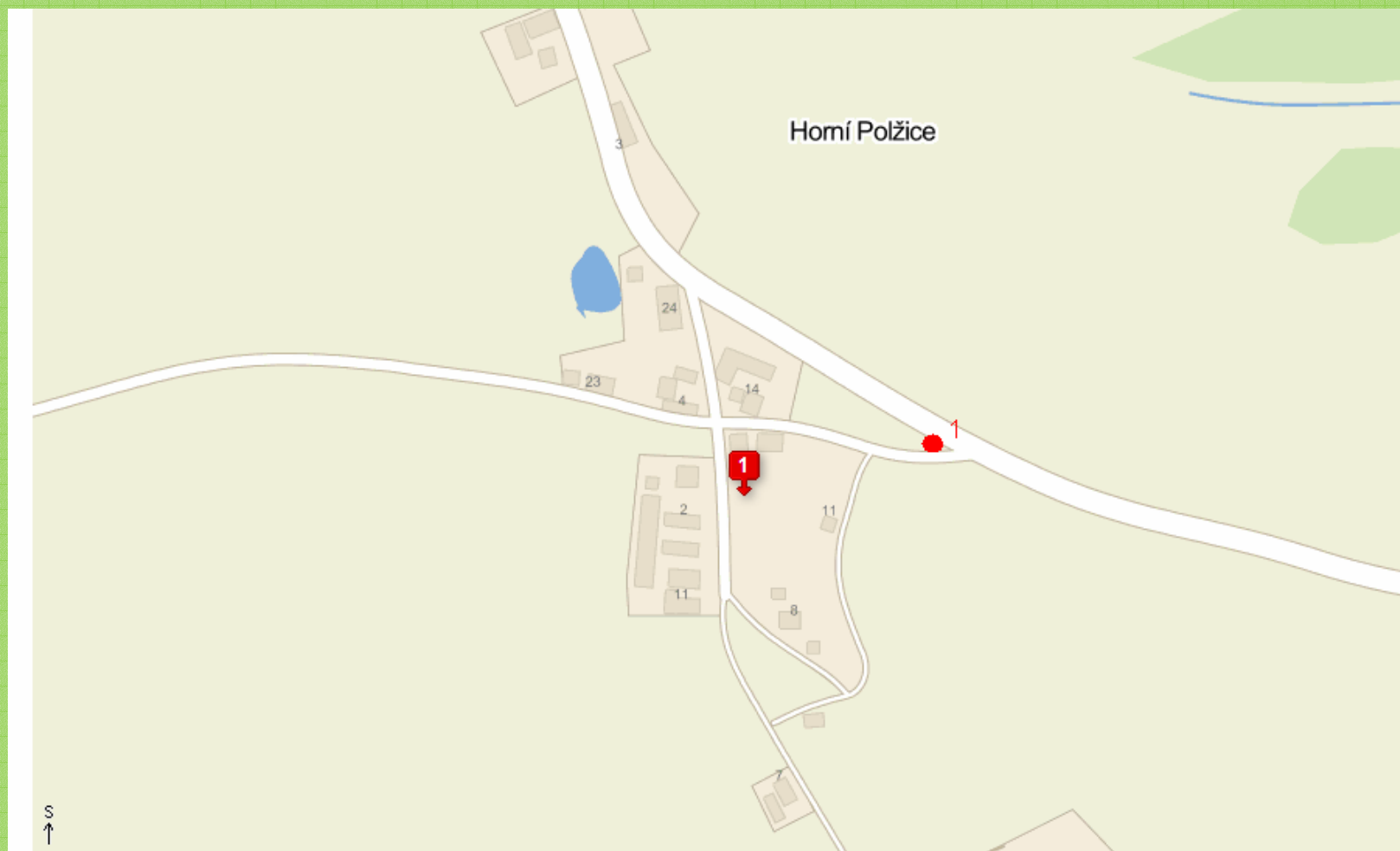
Chráněná lípa velkolistá

- Odhad stáří 300 let, průměr kmene 456, výška 30m.

Památný modřín v Horních Polžicích

1. Památný modřín v Horních Polžicích.

Památný modřín v Horních Polžicích

*Jeho výška je přibližně
13m. Stáří se odhaduje na
200 let. Šířka koruny je
15m.*

Modřín- je strom s panohovým kořenem. Kůra je v mládí šedá, přechází záhy v šedohnědou, podélně rozpraskanou borku, která je po odloupnutí červenofialová. Světle zelené jehlice každoročně opadávají a jsou měkké. Šišky zrají prvním rokem, jsou vzpřímené, malé, vejčité až kulovité a světle hnědé. Na dobrých stanovištích dorůstá výšky kolem 50 metrů. Koruna může být úzce až široce pyramidální s větvemi horizontálními nebo se stoupavými konci. Roste v rozmezí nížin až po oblasti klečové. Velmi často se vyskytuje ve směsi s jinými stromy, především s bukem, jedlím, smrkem a borovicí. Modřín je strom světlomilný a nesnáší ani boční zástín. Netrpí však příliš sněhem ani hlubokými mrazy. Modřín se řadí k dřevinám náročných na živiny. Daří se mu nejlépe na hlubokých, vzdušných půdách, vláhu získává z dosti značné hloubky, výkyvy v obdobích sucha na něm tedy nezanechávají příliš patrné stopy. Na mokřích půdách se modřínu nedaří.

DĚKUJEME ZA
POZORNOST